

Република Србија
ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ
Ул. Масарикова бр. 2
Посл.бр. 36. П 3638/2015
08.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ СУД У БЕОГРАДУ, и то судија Мила Ђорђевић као судија појединац, решавајући у правној ствари тужиоца „MASCOM EC“ DOO, Београд, ул. Кнегиње Зорке бр. 11б, против туженог Јавна медијска установа Продукција грамофонских плоча Радио телевизије Србије – ПГП РТС, Београд, ул. Таковска бр. 10, ради утврђења, вредност предмета спора 10.000,00 динара, након одржане и закључене главне, јавне расправе, у присуству тужиоца и туженог, дана 08.04.2016. године донео је следећу:

ПРЕСУДУ

I - УТВРЂУЈЕ СЕ да је тужилац „MASCOM EC“ DOO, Београд носилац права на накнаду од емитовања и реемитовања, јавног саопштавања и јавног саопштавања фонограма који се емитују, на којима је интерпретатор музичка група „Дисциплина кичме“: „Ах каква срећа“, „Бетмен, Мандрак, Фантом“, „Бука у моди“, „Човек са високом температуром“, „Да ли ти знаш за неки други ритам“, „Глас несташних“, „Гоч, скреч+бубањ“, „Химна“, „Манитуа ми“, „Но мистери ат ол“, „Новац неће доћи“, „Планета досаде“, „Пријатељ са маштом“, „Сви за мном“, „Тата мама“, „Тата мама 2“, „Укус несташних“, „Зар је то све“, „Зашто“, „Зелени зуб“, „Земља светlostи“, „Злопамтило“, као и фонограми у извођењу музичке групе „Disciplin A Kitschme“, и то: „Ако ти је гласно...“, „Бунт“, „Човек који не носи сат“, „Друштвена мрежа“, „Его“, „Evil man“, „Инфо“, „Кад кажеш музика, на шта тачно мислиш, реци ми“, „Маниту VI“, „Наравоученије“, „Неко то мора да спречи“, „Неукусу треба рећи не“, „Нимулид рок“, „Oh, why“, „Политичари + вируси“, „Померите се, немојте ту стајати“, „Престани да мрзиш!“, „Робо блуз“, „Уф!“, „Упад“, „Your soul“, „Значи“.

П – ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 7.800,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

Образложение

Тужилац је тужбом поднетом овом суду дана 10.06.2015. године захтевао да се утврди да је тужилац носилац права на накнаду од емитовања и реемитовања, јавног саопштавања и јавног саопштавања фонограма који се емитују, на којима је интерпретатор музичка група „Дисциплина кичме“: „Ах каква срећа“, „Бетмен, Мандрак, Фантом“, „Бука у моди“, „Човек са високом температуром“, „Да ли ти знаш за неки други ритам“, „Глас несташних“, „Гоч, скреч+бубањ“, „Химна“, „Маниту ми“, „Но мистери ат ол“, „Новац неће доћи“, „Планета досаде“, „Пријатељ са маштом“, „Сви за мном“, „Тата мама“ (идентификациони број 3246902) „Тата мама 2“ (идентификациони број 3246911), „Тата мама“ (идентификациони број 4798608), „Тата мама 2“ (идентификациони број 3246911), „Укус несташних“, „Зар је то све“, „Зашто“ „Зелени зуб“, „Земља светlostи“, „Злопамтило“, као и фонограми у извођењу музичке групе „Disciplin A Kitschme“, и то: „Ако ти је гласно...“, „Бунт“, „Човек који не носи сат“, „Друштвена мрежа“, „Его“, „Evil man“, „Инфо“, „Кад кажеш музика, на шта тачно мислиш, реци ми“, „Маниту VI“, „Наравоученије“, „Неко то мора да спречи“, „Неукусу треба рећи не“, „Нимулид рок“, „Oh, why“, „Политичари + вируси“, „Померите се, немојте ту стајати“, „Престани да мрзиш“, „Робо блуз“, „Уф!“, „Упад“, „Your soul“, „Значи“.

Тужилац образлаже да представља привредно друштво чија је претежна делатност снимање и издавање звучних записа и музике. Тужилац је у својству издавача са Душаном Којићем у својству власника права закључио Уговор о преносу права, који је код тужиоца истог дана заведен под бр. 263/14. Чланом 2. став 1 Уговора је на издавача пренето искључиво овлашћење да током периода важења уговора располаже свим власником правима над фонограмима. Чланом 3. став 1 тачка 5. Уговора се тужилац обавезао да ће у периоду важења уговора у име власника права генерално располагати фонограмима и између осталог обезбеђивати сва документа потребна за регистраовање права произвођача фонограма. Одредбом чл. 4 став 1 тачка 7 Уговора је тужилац стекао право и обавезу да прикупља и прима 100% укупних прихода од употребе и коришћења фонограма на територији овлашћења пре и у току важења уговора. Одредбом чл. 6. став 4 Уговора је предвиђено да уговор важи на период од 3 године.

Тужилац се након закључења предметног уговора обратио ОФПС, са захтевом за пријаву фонограма, у у намери прикупљања накнаде која му по закону и закљученом уговору припада. Уговор о преносу права од 21.10.2014. године је дана 02.03.2015. године заведен код ОФПС под бр. 2231/15. Тужилац је дана 12.03.2015. године примио допис ОФПС у ком је наведено да је 46 пријављених фонограма у прилогу бр. 1 спорно. Према интерним актима ОФПС, у категорију спорних фонограма спадају фонограми који су пријављени од стране два или више носилаца права. Тужени се код ОФПС регистровао као носилац права у погледу спорних фонограма, иако за то није имао никакав правни основ. Како на састанку

који је одржан дана 19.03.2015. године у просторијама ОФПС није дошло до мирног решавања спора, тужилац је, сходно интерним правилима организације (члан 11 став 6 Правилника о пријави фонограма и решавању спорних и дуплираних фонограма), упућен да оствари своја права у судском поступку.

На рочишту одржаном дана 01.10.2015. године, тужилац је петитуму захтева додао речи „што је тужени дужан да призна и трпи“. Писана изјава Душана Којића указује да је он произвођач фонограма. Истиче да је правилник предао као доказ да тужени није приликом прве регистрације и пријаве спорних фонограма прилагао нити био дужан да прилаже било какву документацију којомм би доказао свој статус произвођача фонограма, већ је само попунио формуларе који су предвиђени унутрашњим актом ОФПС.

Тужилац је у поднеску од 09.11.2015. године навео да је Душан Којић финансирао и организовао прво снимање низа звукова и сноси одговорност за тај посао, а на основу Уговора од 21.10.2014. године је своја права као произвођача фонограма пренео на тужиоца. Није спорно да су тужени и Душан Којић били у пословном односу поводом издавања поједињих албума музичке групе „Дисциплина кичме“ који обухватају и примерке неке од спорних фонограма. Наведени послови су се односили на издавање умножених примерака фонограма на носачима звука и даљу продају истих, а не и на производњу самих фонограма, а на туженог никада нису пренета права произвођача фонограма. Подовом фонограма у извођењу групе „Дисциплина кичме“ и то „Oh why“, „Your soul“, „Evil man“, тужени никада није био у уговорном односу са Душаном Којићем, већ су исти произведени у Енглеској, и обухваћени су албумима „I think I see myself on CCTV“ из 1996. године и „Refresh your senses NOW!“ из 2001. године, оба издата у Србији од стране издавача „Tom Tom Music“. Делови омота за два наведена албума на којима се јасно види да су фонограми који чине албум „Refresh your senses NOW!“ снимљени у лондонском студију „Third stone studio“ а фонограми обухваћени албумом „I think I see myself on CCTV“ су снимљени у лондонском студију „Fortress“. На омоту за албум из 1996. године, поред надимка „Бабарога“, што је један од надимака Душана Којића, стоје међународне ознаке за носиоца права произвођача фонограма. Тужилац истиче да из садржине Уговора бр. 702 од 13.01.1987. године, који се односе на спорне фонограме „Зашто?“, „Новац неће доћи“ и „Сви за мном“ произлази да је предмет истог снимање издања 2122618, која представља ознаку за грамофонску плочу, и 5122163, који означава аудио касету, може се закључити да је предмет наведеног уговора снимање, тачније умножавање примерака раније снимљених фонограма на носаче звука који није у вези са производњом фонограма. У прилог овоме говори чињеница да су фонограми обухваћеним албумом „Уживо!“ „Најлепши хитови!“ снимљени на концертима „Дисциплине кичме“ одржаним дана 03. и 04.11.1986. године у клубу „Академија“. Сав посао производње фонограма је обављен пре него што су тужени и Душан Којић закључили уговор бр. 702, који нема ретроактивно дејство. Одредбе чл. 1 и 2 Уговора су беспредметне у односу на производњу самих фонограма. Значајно је да наведени фонограми нису снимани у музичким студијима туженог, чиме одредбе о снимању у организацији туженог и трошковима снимања нису у складу са реалношћу. У погледу Уговора бр. 8824 од 29.06.1989. године, који се односи на спорне фонограме Дисциплине кичме „Манитуа ми“, „Укус несташних“,

„Бетмен, Мандрак, Фантом“ „Тата мама“, „Тата мама 2“, „Зелени зуб“, „Глас несташних“, „Планета досаде“, „Ах каква срећа“, тужилац истиче да је предмет тог уговора снимање издања 210633 и 510653 „Зелени зуб на планети досаде“, да се ознака 210633 односи на грамофонску плочу, а ознака 510653 аудио касету, те да је предмет уговора умножавање раније снимљених фонограма на носаче звука. Фонограми обухваћени албумом „Зелени зуб на планети досаде“ снимљени у Београду, у музичком студију „Шанана“ у периоду од новембра 1988. до јануара 1989. године, пре закључења уговора између Душана Којића и туженог бр. 8824 од 29.06.1989. године. Уговор бр. 2396 од 18.04.1991. године се односи на спорне фонограме „Пријатељ са маштом“, „Да ли ти знаш за неки други ритам“, „Гоч, скреч + бубањ“, „Химна“, „Човек са високом температуром“, „Зар је то све“, „Злопамтило“, „Но мистери ат ол“, „Земља светlostи“ и „Бука у моди“. Предмет наведеног уговора је снимање, односно умножавање примерака раније снимљених фонограма на носаче звука, које није у вези са производњом фонограма. Фонограми обухваћени албумом „Нова изненађења за нова покољења“ су снимљени у студију „Guru sound“ у Новом Саду током новембра 1990. године, пре него што су тужени и Душан Којић закључили Уговор бр. 2396 од 18.04.1991. године. За интерпретаторски уговор бр. 360 од 26.02.2007. године се не може утврдити на које издање и које интерпретације се односи, иако тужени доводи наведени уговор у везу са албумом „Када кажеш музика на шта тачно мислиш, реци ми?“. Из чл. 2 уговора произлази да је у питању коришћење интерпретација садржаних у музичком материјалу који је група предала туженом приликом преговора о издавању истог, што значи да је у питању издавање већ снимљеног материјала, а не производња фонограма. У погледу Уговора бр. 691 од 13.01.1987. године, тужилац наводи да је предмет уговора ексклузивна сарадња Душана Којића и туженог, која се састоји од снимања издања за туженог у периоду од 4 године. Наведена сарадња се, по мишљењу тужиоца, односи на издања која су снимљена у организацији туженог, а ексклузивна сарадња се заснива на уступању студија музичкој групи, како би она у устим снимила фонограме. Делови омота за поједине албуме садрже податке о местима, времену и називима студија у којима су фонограми снимани, као и имена сниматеља, а који су потписници наведених изјава. Предметни уговор, по мишљењу тужиоца, није реализован. Истиче да су албум „Уф!“ 2001. године издали издавач „Одличан хрчак“ на плочама, „Croatia records“ и тужени на компакт-дисковима, а „Exit music“ на интернету. Фонограми који чине албум „Уф!“ су издати прво путем интернета, а затим и на описаним физичким носачима звука, што значи да је тужени био само један од издавача. Тужени неосновано изједначава појам „фонограм“ и „носач звука“.

Тужилац је у поднеску од 10.12.2015. године навео да је поводом спорних фонограма који чине музички албум „Уф!“ групе „Дисциплина кичме“ доставио као доказ интерпретаторски уговор R 02755 од 24.06.2011. године, закључен између наведене групе и туженог, да је у чл. 1 као предмет уговора уступање имовинских права музичке групе туженом на снимцима који чине албум „Уф!“, дакле и на овде спорним фонограмима „Упад“, „Ако ти је гласно...“, „Престани да мрзиш“, „Уф!“, „Неукусу треба рећи не“, „Нимулид рок“, „Друштвена мрежа“, „Маниту VI“, „Наравоученије“, а чланом 3 имовинска права која музичка група уступа туженом, а која делом чине имовинска права интерпретатора из чл. 116. и 117. Закона о

ауторском и сродним правима, а делом права произвођача фонограма из чл. 126. и 127. Закона. Одредбе чл. 2 до 4 уговора указују да се уговор примењује само на територији Србије и да се права туженом уступају на период од 3 године. Једини изузетак у погледу временског важења предвиђен је одредбом чл. 4. став 2 Уговора, која се искључиво односи на интерпретаторска права групе, која нису у вези са правима произвођача фонограма.Период на који су уступљена права произвођача фонограма је истекао дана 24.06.2014. године, а тужени то није пријавио у ОФПС. Указује да се у чл. 7 став 2 Уговора констатује да је музичка група носилац права на свим снимцима. Чињеница да је Душан Којић једини произвођач фонограма произлази из Споразума-овлашћења од 09.05.2011. године, којим чланови групе овлашћују Којића да их заступа у преговорима са издавачима, и у том споразуму је изричito констатовано да је Душан Којић организовао и финансијски извео снимање албума „Уф!“.

Тужилац је на рочишту одржаном дана 03.03.2016. године навео да је у домаће законодавство појам фонограма уведен Законом из 1998. године, а пре тога је појам фонограма био потпуно непознат.

Тужилац је на рочишту одржаном дана 07.04.2016. године навео да у петитуму тужбе треба да стоји „Тата мама“ и „Тата мама 2“. Признанице које је Александра Стојановић доставила уз поднесак од 04.03.2016. године указују да је Душан Којић сам вршио производњу свиох фонограма који чине албум „Када кажеш музика на шта тачно мислиш реци ми“. Предложио је да се тужбени захтев усвоји. Трошкове је опредељено тражио.

*

Тужени је у поднеску од 05.10.2015. године навео да се из Уговора бр. 2396 од 18.06.1991. године, 8824 од 29.06.1989. године, 691 од 16.01.1987. године и 702 од 15.01.1987. године види да су сви фонограми настали у организацији РО ПГП, као организационој јединици туженог. У вези са нумерама објављеним на албуму „Када кажеш музика, на шта тачно мислиш, реци ми?“ прилаже као доказ уговоре на основу којих је на име ауторских права плаћено авансно и на тај начин унапред покривени трошкови производње мастер снимка. На овај начин, фонограм је произведен средствима ПГП, што га чини произвођачем фонограма.

Тужени је на рочишту одржаном дана 03.03.2016. године навео да је у уговору од 2011. године, као и у осталим уговорима о којима је било речи, наведено да трошкове производње сноси ПГП. Термин фонограм је употребљен у уговору од 2011. године, а у осталим уговорима је назначено „право производње“, што је синоним за фонограм.

Тужени је на рочишту одржаном дана 07.04.2016. године предложио да се тужбени захтев одбије. Трошкове је опредељено тражио.

У доказном поступку суд је извео доказе читањем писмених доказа у списима предмета, па је ценећи изведене доказе у смислу одредбе члана 7. и 8. ЗПП-а, утврдио следеће:

Увидом у допис сачињен на меморандуму туженог од 03.03.2016. године, суд је утврдио да је тужени обавестио суд да је платио износ од 30.000,00 динара по предмету П 4676/15, те да је исти потписао Милинко Николић и да се на истом налази печат туженог.

Суд је на основу исказа сведока Душана Којића утврдио да је наведено лице са тужиоцем потписало уговор од 21.10.2014. године као власник фонограма таксативно наведених у прилогу 1 Уговора. Власник је свих фонограма, осим песама у прилогу бр. 1 под тачком 1 „Дисциплине кичме“, албум бр. 1 „Свиђа ми се да ти не буде пријатно“, који је објављен за словеначку издавачку кућу „Хелидон“, са којима је у процесу успостављања власништва. Све остало је сам организовао, снимио, бирао студио и платио. По предочавању уговора бр. 691 од 13.01.1987. године, сведок је потврдио да је у питању Уговор о ексклузивној сарадњи закључен са ПГП, у трајању од 4 године, да у Уговору пише да ће ПГП објављивати плоче и касете, а да се материјал сними у њиховом студију, али и да материјал никада није био снимљен у њиховим студијима, те да је то био принцип и за следеће албуме. Тужени је добијао мастер снимак који је сведок снимио и продуцирао, а тужени је снимке умножавао на плоче и касете. Потписао је и друге уговоре са туженим, а по основу хонорара је нешто добијао од туженог, и то су били интерпретаторски хонорари. ПГП је платио аванс у току снимања албума „Када кажеш музика на шта тачно мислиш, реци ми“, а иначе су сви уговори за остале албуме прављени после снимања и пошто им је сведок предавао мастер снимак. Аванс је био уплаћен на име интерпретаторских хонорара на име групе, и то не на име сведока, већ тадашњег бубњара, и то је новац који је, по схваташњу сведока, одузет од продаје носача звука. Није исплаћена било каква накнада за трошкове снимања или производње фонограма. Приликом уговарања није било речи о фонограмима, јер за тај термин сведок није ни чуо до пре две или три године. Са туженим није био у пословном односу поводом албума „I think i see myself on CCTV“ и „Refresh your senses now!“, већ су исти снимљени у Енглеској и објавила их је дискографска кућа „Бабарога рекордс“, чије је снимање сведок платио и продуцирао, а лиценцно је то објавила дискографска кућа „Том Том рекордс“. Тужени је приговорио исказу сведока у делу у ком је навео да су последња два албума снимљена у Енглеској, јер то сматра небитним у овом спору, с обзиром да их тужилац није снимио.

Суд је на основу исказа сведока Радмила Цвијовића утврдио да је наведено лице запослено као руководилац ПГП почев од 1982. године, да интерпретатор није власник фонограма, да се на основу увида у омот издања може видети импресум, лого, знак, број издања и остало. На питање да ли је у току преговарања или уговарања било ког издања групе „Дисциплина кичме“ било речи о фонограмима, сведок је навео да је било речи о уступању имовинских права, да на уговору пише „јавно саопштавање фонограма и фонограма који се емитују“, а изнад тога „емитовање снимка интерпретације“ како пише на интерпретаторском уговору од 24.06.2011. године. Није потписник уговора од 24.06.2011. године, и лично није учествовао у преговарању и уговарању посла везано за издања групе „Дисциплина кичме“. На питање тужиоца да ли му је познато колико је спорних фонограма снимљено у студију туженог, навео је да постоје два уговора из 1987. године, и 1989. и 1991. године, у ком стоји да ПГП сноси све трошкове снимања. На питање тужиоца колико је тонских студија од средине 80-их година поседовао туженим изјавио је да је био музички студио у Кнеза Милоша бр. 5, али није сигуран. На питање да ли може да објасни логику туженог који је имао у поседу своје студије а трећим лицима плаћао снимање за његове потребе, истиче да им је то вероватно одговарало финансијски у том тренутку. Не зна да ли је тужени поводом албума на

енглеском језику био у пословном односу са представницима групе „Дисциплина кичме“.

На основу исказа сведока Душана Петровића, суд је утврдио да је наведено лице упознато са околностима снимања албума „Зелени зуб на планети досаде“, да је држао студио од 1986. до деведесет и неке године, да му се у том периоду обратио Душан Којић са намером да сними плочу, да је пружио услуге снимања, а да је Душан Којић све остало организовао и водио поступак снимања, као и довођење других музичара који су учествовали у томе. Душан Којић је сносио трошкове снимања, и плаћао је друге музичаре. Представници ПГП РТС нису долазили у студио, али није упознат са било каквим другим односима ван студија.

Суд је на основу исказа Александре Стојановић утврдио да је исто лице запослено у сопственој фирмам „Концепт степс&пробс“ Агенција, да их је Душан Којић ангажовао да сниме албум „Када кажеш музика на шта тачно мислиш“, да је била у функцији техничког лица да сними албум, да је Душан био продуцент и да је водио снимање, те да су за услуге били плаћени, да фирма „Концепт степс&пробс Агенција“ није са туженим била у било каквом пословном односу поводом производње фонограма на поменутом албуму, нити са тужиоцем, те да јој није познато коме је Душан Којић уступио права са тог албума.

Увидом у Уговор о преносу права од 21.10.2014. године, суд је утврдио да се на истом налази деловодни печат предузећа за издаваштво и трговину „Mascom EC“ doo, да је наведени уговор закључен између Душана Којића у својству власника права и тужиоца у својству издавача, да је у уводном делу констатовано да власник има власништво или контролу над одређеним фонограмима (снимцима музичких дела) и да ће преузимати власништво или контролу над снимцима музичких дела, фонограмима, током периода важења уговора, да се издавач бави издаваштвом у области музике и обезбеђује, између осталог, простор за издавање, административне послове, промоцију, дистрибуцију, дигитални пласман и коришћење фонограма, и продају, администрирање код друштава за колективно остваривање итд., да су уговорне стране сагласне да се под термином „каталог“ подразумевају сва дела и фонограми над којима власник фонограма има права или ће током важења уговора преузети било каква потпуна или делимична права, интересе или контролу на територији овлашћења, да каталог чини прилог бр. 1 Уговора и његов је саставни део, те да су саставни део каталога и графичка решења за сва издања из каталога из Прилога 1, да се под термином „територија важења“ сматра територија света, да се под периодом важења уговора подразумева временски период од 3 године, а да се, уколико се средства из аванса по ауторском уговору бр. 217/14 који је потписан дана 21.10.2014. године између Душана Којића и „Tin drum music“ доо не поврате до истека периода од 3 године, уговор аутоматски продужује до потпуног поврата аванса, регулисаног горе поменутим уговором. Чланом 3 је издавач преuzeо обавезе да у периоду важења уговора у име власника права генерално располагати фонограмима, и између осталог, 1. улагати све напоре са циљем да се наплате сви приходи и хонорари од фонограма, 2. улагати све напоре са циљем да се фонограми експлоатишу и промовишу, управљати свим пословима везаним за фонограме, а пре свега давати овлашћења за коришћење фонограма под најбољим могућим условима, и б. извештавати власника права писменим путем (препоручено писмо и и-мејл) о приходима оствареним од

експлоатације власниког каталога једном у 6 месеци. Чланом 4 је уговорено да издавач стиче права током периода важења уговора, и то, између осталог, 1)искључиво право да фонограме учини доступним јавности и/или да их представља у јавности и/или да овлашћује друга лица на територији овлашћења да то чине, преносећи им права на јавно извођење, јавно саопштавање, емитовање, представљање, производњу и репродукцију фонограма било којим средствима, између осталог и на радију и телевизији, у кабловској ретрансмисији, путем интернета итд; 2)искључиво право да снима, преснимава и на друге начине умножава и репродукује фонограме било механичким било електронским, дигиталним путем, преслушавањем или на неки други до сада некоришћен или непознат начин, уз визуелне компоненте или без њих, као и да продаје, дистрибуира, и на друге начине располаже датим снимцима, фонограмима и осталим репродукцијама; 4)искључиво право да даје овлашћења у земљи и иностранству за снимање и/или синхронизацију фонограма за филм, рекламе или друга аудио-визуелна средства створена на територији овлашћења, 6) право да тамо где је примењиво, у име власника права региструје и обнови регистрацију фонограма и сродних права у складу са законом или тренутно на снази или који тек треба да буде усвојен; 7)право и обавезу да наплаћује и прима 100% од укупних прихода од употребе и коришћења фонограма на територији овлашћења пре и у току важења уговора, у складу са уговорима које склапа власник права. Чланом 6 тачка 2 је предвиђено да по истеку важења уговора издавач задржава право прикупљања прихода у периоду од 12 месеци. Уговор су потписали власник права и овлашћено лице за тужиоца. Увидом у Прилог бр. 1 уз уговор, суд је утврдио да су у истом таксативно наведени албуми са песмама.

Увидом у допис ОФПС упућен тужиоцу дана 11.03.2015. године, суд је утврдио да је ОФПС путем дописа позвао тужиоца да у просторијама ОФПС присуствује састанку ради решавања проблема на фонограмима које има у спору са другим носиоцима, те да је у ту сврху позван ПГП РТС дана 19.03.2015. године. Увидом у списак који носи печат ОФПС, утврђено је да се на истом налази 46 фонограма чији је извођач „Дисциплина кичме“, а на којима је ПГП РТС означен као носилац права који је пријавио фонограме.

Увидом у Уговор бр. 691 од 15.01.1987. године, суд је утврдио да је исти закључен између Душана Којића као представника групе „Дисциплина кичме“ и СОУР Радио телевизије Београд РО Продукција грамофонских плоча РТБ Београд, да је чл. 1 уговорено да ПГП РТБ ангажује музичку групу да у времену од 25.12.1986. до 25.12.1990. године снима искључиво за ПГП РТБ и то најмање једно издање годишње, да се уз обострану сагласност оставља могућност да се број издања из става 1 овог члана повећа, односно смањи, уколико то покажу интереси обе уговорне стране. Одредбом чл. 5 став 5 Уговора је предвиђено да, уколико се издање продаје на тржишту и после истека од пет година од дана када је пуштено у промет, музичка група нема више права ни на какву материјалну накнаду по основу извођачког права. Чланом 12. Уговора је предвиђено да ПГП РТБ склапањем овог уговора стиче сва права слободног комерцијалног располагања снимцима музичке групе за производњу грамофонских плоча, касета, видео касета и сличног, као и за уступање тих снимака домаћим и иностраним произвођачима путем лиценце.

Уговор су потписали овлашћени представник музичке групе Душан Којић и овлашћено лице за РО ПГП РТБ.

Увидом у Уговор бр. 702 од 15.01.1987. године, суд је утврдио да је исти закључен између Душана Којића као представника групе „Дисциплина кичме“ и СОУР Радио телевизије Београд РО Продукција грамофонских плоча РТБ Београд, да је предмет уговора снимање издања „Најлепши хитови“ да је чл. 1 предвиђено да ПГП РТБ ангажује музичку групу да сними дела „Зашто“, „Новац неће доћи“, „Немој“, „Сви за мном“, „Не не не“, „Мозак“, „Чудна шума“, „Бетмен“, да је чл. 2 став 1 предвиђено да се снимање врши у организацији ПГП РТБ у одговарајућој техници, а по одобрењу музичког уредника ПГП РТБ, да је ставом 3 истог члана предвиђено да трошкови снимања падају на терет ПГП РТБ, с тим што се висина трошкова утврђује према Самоуправним општим актима ПГП РТБ. Одредбом чл. 4 став 5 Уговора је предвиђено да, уколико се издање продаје на тржишту и после истека од пет година од дана када је пуштено у промет, музичка група нема више права ни на какву материјалну накнаду по основу извођачког хонорара. Уговор су потписали овлашћени представник музичке групе Душан Којић и овлашћено лице за РО ПГП РТБ.

Увидом у Уговор бр. 8824 од 29.06.1989. суд је утврдио да је исти закључен између Душана Којића као представника групе „Дисциплина кичме“ и СОУР Радио телевизије Београд РО Продукција грамофонских плоча РТБ Београд, да је предмет уговора снимање издања „Зелени зуб на планети досаде“, да је чл. 1 предвиђено да ПГП РТБ ангажује музичку групу да сними дела „Тата и мама“, „Зелени зуб“, „Бетмен Мандрак Фантом“, „Манитуа ми“, „Укус несташних“, „Ах каква срећа“, „Планета досаде“, „Иза девет брда“, „Глас несташних“, „Тата и мама 2“, да је чланом 2 став 1 предвиђено да се снимање врши у организацији ПГП РТБ у одговарајућој техници, а по одобрењу музичког уредника ПГП РТБ. Одредбом чл. 4 став 6 Уговора је предвиђено да, уколико се издање продаје на тржишту и после истека од пет година од дана када је пуштено у промет, музичка група нема више права ни на какву материјалну накнаду по основу извођачког хонорара. Уговор су потписали овлашћени представник музичке групе Душан Којић и овлашћено лице за РО ПГП РТБ.

Увидом у Уговор бр. 2396 од 18.04.1991. године, суд је утврдио да је исти закључен између Душана Којића који заступа музичку групу „Дисциплина кичме“ и СОУР Радио телевизије Београд РО Продукција грамофонских плоча РТБ Београд, да је предмет уговора снимање издања „Нова изненађења за нова покољења“, да је чл. 1 предвиђено да ПГП РТБ ангажује музичку групу да сними дела „Химна“, „Бука у моди“, „Да ли знаш за неки други ритам“, „Гоч скреч бубањ“, „Човек са високом температуром“, „Ухо грло нос“, „Земља светlostи“, „Зар је то све“, „Но мистери ат ол“, „Злопамтило“, „Пријатељ са маштом“, „Манитуа ми II“, да је чланом 2 став 1 предвиђено да се снимање врши у организацији ПГП РТБ у одговарајућој техници, а по одобрењу музичког уредника ПГП РТБ. Одредбом чл. 4 став 6 Уговора је предвиђено да, уколико се издање продаје на тржишту и после истека од пет година од дана када је пуштено у промет, музичка група нема више права ни на какву материјалну накнаду по основу извођачког хонорара. Уговор су потписали овлашћени представник музичке групе Душан Којић и овлашћено лице за РО ПГП РТБ. Чланом 5. је предвиђено да

потписивањем овог уговора ПГП РТБ стиче сва права слободног комерцијалног располагања са уговореним снимцима за производњу грамофонских плоча, касета, видео касета и слично, као и за уступање тих снимака домаћим и иностраним произвођачима путем лиценце.

Увидом у Интерпретаторски уговор бр. 360 од 26.02.2007. године, суд је утврдио да је исти закључен између РДУ Радио телевизија Србије, Продукција грамофонских плоча и музичке групе „Дисциплина кичме“ из Београда, коју чине Милош Велимир из Београда, Маринка Ђорђевић и Душан Којић, који заступа музичку групу на основу овлашћења, да је чл. 2. уговорено да уступање искључивог права искоришћавања у целини интерпретација са новог албума групе „Дисциплина кичме“ са насловима који су детаљно утврђени у Информацији коју је одобрио одговорни уредник ПГП, након прегледа музичког материјала који је музичка група истом предала приликом преговора о издавању музичког материјала. Чланом 4. је предвиђено да ће ПГП умножити снимљене интерпретације на компакт дискове и снимке продавати на начин уобичајен за ПГП. Чланом 5. је уговорено да уговором група преноси искључиво на ПГП интерпретаторска имовинска права, и то снимање интерпретација и умножавање снимала интерпретација, стављање у промет снимака уговорених интерпретација, давање у закуп снимака уговорених интерпретација, истовремено преношење интерпретација, путем техничких уређаја као што су звучник и екран публици која се налази изван простора у ком се врши интерпретација, емитовање уживо уговорених интерпретација, коришћење снимака за компилацијска издања ПГП у ком случају музичка група учествује у оствареној добити сразмерно броју коришћених нумера уз претходну сагласност музичке групе. Права се преносе без предметних, временских и просторних ограничења. Уговор су потписали Душан Којић за музичку групу и овлашћено лице за туженог.

Увидом у интерпретаторски уговор R 02755 од 24.08.2011. године, закључен између РДУ РТС-сектор музичке продукције- служба продукције грамофонских плоча и музичке групе „Disciplin a Kitschme“ суд је утврдио да је предмет уговора уступање имовинских права групе РТС ПГП на снимцима који чине албум „Уф!“ а који су појединачно утврђени у информацији издања, односно у пријави снимака организацијама за колективно остваривање ауторског и сродних права, те да музичка група уступа искључива имовинска права, као што су умножавање снимка интерпретације, стављање у промет фонограма, емитовање снимка, јавно саопштавање и сл., као право преноса на трећа лица путем лиценце. Чланом 2. је предвиђено да се права уступају као искључива на три године и без предметних ограничења; чл. 4. став 1 је предвиђено да уговор ступа на снагу даном потписивања и да његове одредбе обавезују уговорне стране на три године, док је ставом 2 истог члана предвиђено да се рок не односи на рокове уступања интерпретаторских имовинских права. Чланом 7. став 1 је уговорено да РТС ПГП стиче искључиво право својине на сваком мастер снимку са предметним снимцима достављеном на основу уговора, са правом да исте користи посебно у производњи, дистрибуцији и експлоатацији на свим познатим носачима звука. Уговор су потписали овлашћени представници РДУ РТС ПГП и чланови музичке групе.

Тужилац тврди да је носилац права на накнаду за емитовање, реемитовање јавно саопштавање фонограма који се емитују, и то 44 фонограма таксативно поброжаних у тужби. Тврди да је са произвођачем фонограма закључио Уговор, на основу кога је стекао искључива овлашћења да, у току трајања уговора, располаже правима власника фонограма. Сматра да се тужени код Организације за производњу фонограма неосновано регистровао као носилац права на наведеним фонограмима, с обзиром да је музичка група сачињавала фонограме пре него што је са туженим закључила уговоре на које се тужени позива.

Тужени спори наводе тужиоца, тврдећи да су сви наведени фонограми настали у организацији организационог дела туженог, и позива се на одредбе Уговора закључених са овлашћеним представницима музичке групе „Дисциплина кичме“, односно „Disciplin A Kitschme“. Тврди да је авансно платио снимање по уговору бр. 360 од 26.02.2007. године.

Суд је на основу увида у приложене доказе утврдио да је музичка група „Дисциплина кичме“ снимила музичка дела са албума под насловом „Најлепши хитови“ дана 3. и 4. новембра 1986. године, и то уживо, у клубу „Академија“, те да је снимање наведених музичких дела била предмет Уговора о снимању издања „Најлепши хитови“, заведен код тужиоца под бр. 702 од 15.01.1987. године. Наведена музичка дела су, према одредби чл. 2 став 1 уговора, снимљена у организацији ПГП РТБ, док је ставом 3 предвиђено да сви трошкови снимања падају на ПГП РТБ. ПГП РТБ је имао обавезу да музичкој групи исплати накнаду за извршена снимања, према чл. 4. Уговора, а чл. 5 стиче права комерцијалног располагања уговореним снимцима за производњу носача звука и уступање домаћим и страним произвођачима путем лиценце. Наведено указује да тужени није извршио прво снимање звука на носачу звука, већ да су то учинили сами интерпретатори. Наведено потврђује сведок Душан Којић, који је заступао музичку групу „Дисциплина кичме“ приликом закључивања Уговора са РТС, наводима да снимање никада није вршено у студијима РТС, ни према Уговору бр. 691 од 13.01.1987. године, ни на основу каснијих уговора, већ да је тужени само добијао мастер снимак, који је сведок продуцирао и организовао и да је за то добијао интерпретаторске хонораре. Тужени је на основу одредбе чл. 5 Уговора стекао права на уговореним снимцима, али је суд имао у виду да је одредбом чл. 6. Уговора бр. 702 од 15.01.1987. године је уговорена обавеза музичке групе да у року од једне године од дана пуштања у промет издања неће учествовати у снимању за другог издавача, а ставом 2 да у року од 5 година од пуштања у промет издања неће снимити дела из чл. 1 Уговора. Након истека наведеног уговора, музичка група је имала право да снима наведене интерпретације за трећа лица, што значи да је са тужиоцем имала право да закључи уговор о снимању наведених интерпретација. Како је већ утврђено да тужени није произвођач фонограма, већ да је снимак сачинио Душан Којић, суд налази да је право музичке групе, односно Душана Којића да по истеку наведених рокова пренесе право на предметним фонограмима тужиоцу.

Тужилац је као доказ доставио омот издања албума „Зелени зуб на планети досаде“, снимљен од новембра 1988. до јануара 1989. године, у студију „Ша на на БГ“. Наведени албум групе „Дисциплина кичме“ је био предмет уговора бр. 8824 од 29.06.1989. године, којим је тужени, на исти начин као и у Уговору бр. 702 од

15.01.1987. године, уговорио снимање дела у сопственој организацији и преузео обавезу да сноси трошкове снимања, уз обавезу да плати накнаду за извршена снимања и право комерцијалног располагања снимцима. Имајући у виду исказ Душана Којића и приложене доказе о првом снимању интерпретација са наведеног албума пре закључења уговора, као и чињеницу да тужени није доказао да је извршио снимање у сопственом студију, суд налази да је музичка група „Дисциплина кичме“, коју представља Душан Којић, прва извршила снимање звука на носачу звука, те да се она сматра произвођачем фонограма. Суд налази да је и у овом случају истекао рок предвиђен одредбом чл. 6. Уговора, те да је музичка група могла да снима наведена издања за трећа лица, али и да као власник фонограма уступа права трећим лицима, у овом случају тужиоцу, иако је тужени на основу одредбе чл. 5 Уговора стекао права на уговореним снимцима.

Тужилац је доставио доказе да је у новембру 1990. године извршено снимање албума „Нова изненађења за нова покољења“, у студију „Гуру саунд“ у Новом Саду. Музичка група „Дисциплина кичме“ је са тужиоцем закључила интерпретаторски уговор бр. 2396 дана 18.04.1991. године, дакле након снимања наведеног албума, што води закључку да тужени није први извршио снимање интерпретација на наведеном албуму на носачу звука, односно да није власник фонограма. Тужени је на основу одредбе чл. 5 Уговора стекао права на уговореним снимцима, али суд налази да је и у овом случају истекао рок предвиђен одредбом чл. 6. Уговора, те да је музичка група могла да снима наведена издања за трећа лица, али и да као власник фонограма уступа права трећим лицима, у овом случају тужиоцу.

Према чл. 2 интерпретаторског Уговора од 26.02.2007. године, закљученог између РДУ РТС ПГП и групе „Disciplin a Kitschme“, музичка група се обавезала да уступи искључива права искоришћавања у целини интерпретација са новог албума групе, са насловима детаљно утврђеним у Информацији коју је одобрио одговорни уредник ПГП. Уговор у чл. 11 предвиђа обавезу групе да преда готов мастер снимак одговарајућег квалитета. Тужилац указује да тужени, који је приложио предметни уговор као доказ, није доставио поменуту Информацију, како би се утврдило који су наслови обухваћени интерпретаторским Уговором, а доставио је доказе да је албум „Када кажеш музика на шта тачно мислиш, реци ми?“, снимљен у студију „Concept films“ у Кошутњаку, марта 2007. године. Из наведеног недвосмислено произлази да тужени није извршио прво звучно снимање интерпретација, већ да је уговорио преузимање готових снимака, као и идејно решење за омот издања и пратећу књижицу. Сведок Душан Којић је у свом исказу потврдио да је ПГП платио аванс у току снимања албума „Када кажеш музика на шта тачно мислиш, реци ми“, али је истакао да је у питању интерпретаторска накнада, а не аванс за трошкове производње фонограма. Суд је на основу одредби чл. 5. и 6. Уговора утврдио да је музичка група пренела на туженог искључива права на снимање и умножавање снимака интерпретација, стављање у промет, давање у закуп, истовремено преношење путем техничких уређаја, итд, без предметних, временских и просторних ограничења. Дакле, музичка група је уступила туженом своја интерпретаторска имовинска права, у смислу одредби чл. 114. Закона о ауторском и сродним правима („Сл. лист СЦГ“ бр. 61/2004). Међутим, суд је имао у виду да је након закључења Уговора исти албум издат од

стране издавача „Одличан хрчак“ и „Југотон“ током 2011. године, а тужени није спорио право наведених издавача да објаве снимке интерпретација музичке групе, због чега суд налази да је тужилац носилац права на снимцима интерпретација и да је Душан Којић у име групе имао право да Уговором пренесе права на звучне записи интерпретација са албума „Када кажеш музика на шта тачно мислиш, реци ми?“ на тужиоца.

Према садржини интерпретаторског уговора R 02755 од 24.06.2011. године, закључен између РДУ РТС-сектор музичке продукције- служба продукције грамофонских плоча и музичке групе „Disciplin a Kitschme“ група је уступање имовинских права групе РТС ПГП на снимцима који чине албум „Уф!“, да је чланом 2. предвиђено да се права уступају као искључива на три године и без предметних ограничења, али и да се рок из чл. 4. став 1 Уговора не односи на рокове уступања интерпретаторских имовинских права. Чланом 7. став 1 је уговорено да РТС ПГП стиче искључиво право својине на сваком мастер снимку са предметним снимцима достављеном на основу уговора, са правом да исте користи посебно у производњи, дистрибуцији и експлоатацији на свим познатим носачима звука. Тужилац је доставио омот албума „Уф!“ као доказ да је наведени албум снимљен у априлу 2011. године у студију „Банана систем“. На омоту албума је означен „Продукција & омот = Коя“ Иста ознака стоји и на издању истог албума чији је издавач „Одлича хрчак“, а приложен је и омот издања истог албума, чији је издавач ПГП РТС. Наведено указује да је Душан Којић произвођач фонограма, али и да је са туженим био у уговорном односу на основу интерпретаторског уговора, на основу кога је, у смислу одредбе чл. 116. Закона о ауторском и сродним правима, пренео своја имовинска права на туженог, конкретно чланом 5 Уговора, али и право на снимцима који чине албум „Уф!“, при чему се на пренос интерпретаторских права не примењује рок од 3 године, што значи да се у погледу преноса права на снимцима који чине албум „Уф!“ рок истекао дана 24.06.2014. године. Тужени није доказао да је продужено важење наведеног уговора, што подразумева да је Душан Којић могао да као произвођач фонограма након 24.06.2014. године закључује уговоре о уступању права на фонограмима са трећим лицима. С обзиром да је тужилац са Душаном Којићем закључио уговор о преносу права од 21.10.2014. године, суд налази да је тужилац носилац права на снимцима интерпретацијама које чине албум „Уф!“.

Тужилац указује да је тужени без икаквог основа пријавио фонограме „Your soul“ „Oh, why“ и „Evil man“. Тужилац је доставио доказе да су интерпретације „Your soul“ и „Evil man“ део албума под насловом „Refresh your senses, NOW!“, снимљен 2001. године у „Third stone studio“ у Лондону, што указује да тужени свакако није био произвођач фонограма, а није доставио доказе о праву на накнаду по основу фонограма, иако је исти пријављен у ОФПС. Наведени закључак потврђује исказ сведока Душана Којића, који је потврдио да су албуми „Refresh your senses, NOW!“ и „I think I see myself on CCTV“ снимљени у његовој организацији, те да је лиценцно за територију Србије исте објавила издавачка кућа „Tom tom music“. Такође, суд је применом правила о терету доказивања утврдио да тужени није власник, односно носилац права на фонограму „Oh why“.

Имајући у виду напред наведено, суд је нашао да је тужбени захтев у потпуности основан, због чега је донео одлуку као уставу I изреке пресуде.

Суд је при доношењу одлуке имао у виду и остале наводе странака, изведене и предложене доказе, али исте није посебно образлагао, с обзиром да не утичу на другачије решење ове правне ствари.

Одлуку о трошковима парничног поступка из става III изреке пресуде суд је донео применом чл. 153., 154. и 163. ЗПП, имајући у виду да је тужилац у потпуности успео у спору, те да је имао укупне трошкове поступка у износу од 33.203,00 динара, и то износ од 3.900,00 динара на име таксе на тужбу и износ од 3.900,00 динара на име таксе на пресуду, све према АТ и ТТ.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде може се изјавити жалба у року од 8 дана, од дана пријема исте Привредном Апелационом суду, а преко овог Суда.

СУДИЈА

Мила Ворћевић, зато

